

srpna 1932. Podstatou této vyjevovací povinnosti je, aby žalovaný poskytnul žalující straně data a doklady o množství a druhu uhlí a koksu rozprodaného ve svém podniku. Nedá-li se toto právo vykonati způsobem v úmluvě určeným, t. j. seznamem »denní práce«, a vězí-li příčina toho v počínání žalovaného, má žalující strana právo žádati, aby žalovaný svou vyjevovací povinnost plnil jiným přiměřeným způsobem. Nejde na tom, přestal-li žalovaný vésti tento seznam úmyslně, aby zmařil právo žalující strany, ani na tom, jaké jiné pohnutky ho při tom vedly — ohledy prý na vyúčtování pro berní správu —, rozhoduje jen, že příčina nedostatku seznamu »denní práce« vězí v počínání žalovaného. Podle skutkového zjištění nižších soudů je tento případ dán. Rozhodnutí čís. 3588 Sb. n. s., kterého se žalovaný dovolává, sem nedopadá ani při nejširším pojetí analogie.

Čís. 15542.

I. Treťou osobou v smysle § 36 (4) zák. čís. 100/1931 Sb. z. a n. je každá osoba, rozdielna od sťažovateľa.

II. Nie je prípustný rekurz arendátora nezletilcovho pozemku proti súdnemu rozhodnutiu, ktorým arenda nebola schválená.

(Rozh. z 27. októbra 1936, R III 604/36.)

Súd I. stolice neschválil sirotským otcom mu predložené arendálne smluvy dotyčne pozemkov nezl. Anny B. Rekurný súd rekurzy sirotského otca a arendátorov pozemkov nezl. Anny B. odmietol.

Najvyšší súd rekurzu sirotského otca nevyhovел a rekurzy arendátorov pozemkov nezl. Anny B. odmietol. Dôvody: Usnesenie súdu I. stolice podľa doručky bolo sirotskému otcovi doručené dňa 5. apríla 1936, uplynula tedy pätnásťdňová rekurná lehota, stanovená v § 36, odst. 1 zákona čís. 100/1931 Sb. z. a n., dňom 20. apríla 1936 (pondelok, všedný deň). Rekurz datovaný 28. apríla 1936 a došlý súdu I. stolice dňa 29. apríla 1936, bol dotyčne tohoto sťažovateľa opozdený a rekurný súd ho preto správne odmietol.

Vývody dovolacieho rekurzu, že sťažovateľ mohol podať rekurz i po uplynutí rekurnej lehoty v smysle § 36, odst. 2 b) a 4 cit. zákona, neobstoja, lebo medzitým nadobudla z rozhodnutia práv už tretia osoba, t. j. otec nezletilej Štefan B. Podľa ustálenej judikatúry totiž v tomto ohľade je treťou osobou každá osoba rozdielna od sťažovateľa (Gl. U. čís. 5297, Sb. n. s. 1431).

V dôsledku toho dovolací rekurz sirotského otca nemohol mať úspech.

Rekurzy ostatných sťažovateľov musely byť odmietnuté ako podľa § 37 nesp. pokr. neprípustné, lebo títo sťažovatelia ako vydražiteľia neschválenej arendy pozemkov nezletilej Anny B. nie sú účastníkmi tohoto nesporného pokračovania v smysle § 6 zák. čís. 100/1931 Sb. z. a n. (Sb. n. s. čís. 6400, srovn. Úr. sb. čís. 927).